

står i, at man holder fred i et stort område, som har været plaget af krige og konflikter i mange, mange hundrede år. Det er så i sig selv en sikkerhedspolitisk gevinst, at nye krige ikke opstår på det europæiske fastland, for dem har vi haft nok af, og Europa skylder simpelt hen omverdenen en lang periode med fred.

Men ud over det er der jo også alle de bestræbelser, der går ud på, at de europæiske lande skal holde orden i eget område og prøve at forebygge konflikter og sørge for at holde ro omkring indgåede aftaler og f.eks. deltage i fredsbevarende aktioner og i andre former for demokratisering osv. på eget område.

Og her kunne jeg godt være bange for, at vores forsvarsforbehold på et tidspunkt stillede sig i vejen for, at Danmark kunne deltage i aktioner, som vi i øvrigt følte var ganske oplagte for Danmark at deltage i. Det kan være ting som minerydning, det kan være evakuering af flygtninge, det kan være opretholdelse af ro og orden i områder. Jeg vil meget gerne appellere til, at vi tager en åben og fordomsfri diskussion om, hvordan Danmark kan bidrage til disse udmærkede aktiviteter for at holde ro og sikkerhed i området på en måde, så vi ikke spænder ben for os selv, fordi vi har det forsvarsforbehold.

Jeg vil gerne her appellere til, at især SF, som jo har en nøgleposition i forbindelse med vores forbehold, prøver at tænke sig godt om, når de skriver det, som de gør i deres eget oplæg: at der skal være en bred europæisk sikkerhedsordning. En bred europæisk sikkerhedsordning lyder forjættende, og vi er fra radikal side meget interesserede i at diskutere videre, hvad SF mener med det. Vi deltager gerne i de videre debatter.

Der er kort sagt nok at tage fat på. Det Radikale Venstre ønsker fortsat en offensiv dansk EU-politik, selv om vi ikke er med i det hele. Vi mener faktisk, at det er vores pligt.

På det indenrigspolitiske område vil jeg blot i forlængelse af det andet, der er sagt tidligere i dag, sige, at vi ønsker selvfølgelig, at opsvinget skal fortsætte, uanset om vi medlem af euroen eller ej.

Vi lægger meget vægt på, at det private erhvervsliv kan fungere, kan få glæde af det opsving, der allerede er i gang, og at det også fortsat kan få den arbejdskraft, der skal bruges. Vi opfordrer det derfor til at bruge alle de ressourcer, der er i det danske samfund, uanset personernes hudfarve, tro og alder, og uanset om de

eventuelt har et handicap, som gør, at de ikke kan være med på fuldt drøn. Der ligger et stort ansvar i erhvervslivet for at skaffe sig den arbejdskraft, der skal bruges, og vi vil gerne fra politisk hold gøre alt, hvad vi kan, for at gøre den udslusning let, sådan at vi får alle de hænder i arbejde, der overhovedet kan arbejde.

Et andet problem, vi jo selvfølgelig også har ligesom resten af Europa, er forgubningen af samfundet, hvor vi får en stigende andel af ældre og små ungdomsårgange, dvs. færre i den erhvervsaktive alder, som skal løfte de forpligtelser, der er for fortsat at have en god offentlig sektor, et godt sygehusvæsen og en god ældreforsorg. Selv om der er mange ting at kritisere og mange ting at gøre bedre, så er der altså også en forpligtelse til at sikre, at der stadig væk er arbejdskraft nok til at fylde alle de pladser ud, der skal bruges i det velfærdssamfund, som vi så gerne vil bevare.

Den kommende finanslov vil vise, hvor langt vi når i denne omgang, men i øvrigt synes vi, det er vigtigt, at vi kigger på den langsigtede udvikling i den offentlige sektor, både hvad angår teknologi, IT, respekt for borgeren, værdighed i omsorgen og reform af uddannelsessystemerne. Der er virkelig mange problemer at tage fat på.

Til sidst vil jeg blot sige, at de kommende kontakter mellem partierne om Danmarks fremtid i EU og om EU's langsigtede udvikling ser vi meget frem til. Den diskussion behøver vi, vi har forsømt den, det vil jeg gerne indrømme, den har været forsømt i Danmark igennem mange år, den må vi have nu. Det Radikale Venstre bidrager meget gerne og gladeligt til den diskussion.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har Det Radikale Venstre jo været det parti, der i størst muligt omfang har taget nej i torsdags som udtryk for, at man nu virkelig skal gå til kamp for et forstærket Europa. Og det er jo i sig selv noget af en særegen konklusion på baggrund af, at det rent faktisk blev et nej, men det kunne vi jo læse.

Det Radikale Venstre er også det parti, der stiller med en økonomiminister, der tager ned og græder ved skuldrene af ministerkollegaerne og nærmest beklager sig over den befolkning, økonomiministeren ellers indirekte er blevet valgt af. Sådan er det jo så forunderligt.